

Artikel 8 - Sanktioner mod juridiske personer

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der over for en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 7, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder, og som kan indbefatte andre sanktioner som f.eks.:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud;
- b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed;
- c) anbringelse under retsligt tilsyn;
- d) likvidation efter retskendelse;
- e) midlertidigt eller permanent lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelsen.

Artikel 9 - Straffemyndighed og retsforfølgning

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de i artikel 1, 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger, såfremt:

- a) handlingen helt eller delvis er begået på dens område; hver medlemsstat kan udvide sin straffemyndighed, hvis handlingen er begået på en anden EU-medlemsstats område
- b) handlingen er begået på et skib, der fører dens flag, eller et luftfartøj, der er indregistreret i medlemsstaten
- c) gerningsmanden er statsborger eller bosat i medlemsstaten
- d) handlingen er begået til fordel for en juridisk person, som har sit hjemsted på dens område
- e) handlingen er begået mod medlemsstatens institutioner eller befolkning eller mod en af Den Europæiske Unions institutioner eller et organ, der er oprettet i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union med hjemsted i den pågældende medlemsstat.

2. Hvis mere end én medlemsstat har straffemyndighed og faktisk mulighed for at retsforfølge for en lovovertrædelse på grundlag af de samme forhold, samarbejder de pågældende medlemsstater for at afgøre, hvem af dem der skal retsforfølge gerningsmændene, med henblik på om muligt at samle retsforfølgningen i en enkelt medlemsstat. Med henblik herpå kan medlemsstaterne betjene sig af ethvert organ eller enhver

mekanisme, der er oprettet inden for Den Europæiske Union med henblik på at lette samarbejdet mellem deres judicielle myndigheder og koordinationen af deres indsats. Der vil successivt blive taget hensyn til følgende former for tilknytning:

- den medlemsstat, på hvis område handlingerne er begået;
- den medlemsstat, som gerningsmanden er statsborger eller bosat i;
- den medlemsstat, der er ofrenes hjemland;
- den medlemsstat, hvor gerningsmanden er blevet fundet.

3. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for ligeledes at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de i artikel 1, 2 og 3 nævnte strafbare handlinger i de tilfælde, hvor den nægter at overgive eller udlevere en person, der er mistænkt eller dømt for en sådan lovovertrædelse, til en anden medlemsstat eller et tredjeland.

4. Hver medlemsstat sikrer, at dens straffemyndighed dækker de tilfælde, hvor en strafbar handling i henhold til artikel 2 og 3 er begået helt eller delvis på dens område, uanset hvor terroristgruppen holder til eller udøver sine kriminelle aktiviteter.

5. Denne artikel udelukker ikke udøvelse af en strafferetlig kompetence, der er fastlagt af en medlemsstat i henhold til dens nationale lovgivning.

Artikel 10 - Beskyttelse af og hjælp til ofre

1. Hver medlemsstat fastsætter, at undersøgelser eller retsforfølgning i forbindelse med strafbare handlinger, der er omfattet af denne rammeafgørelse, ikke afhænger af, om et offer for den strafbare handling indgiver anmeldelse eller fremsætter anklage, i hvert fald ikke, hvis handlingerne er begået på medlemsstatens område.

2. Foruden de foranstaltninger, der er fastsat i rammeafgørelsen om ofres stilling i forbindelse med strafferetlige procedurer, træffer hver medlemsstat om nødvendigt enhver mulig forholdsregel for at sikre passende hjælp til offerets familie.

Artikel 11 - Iværksættelse og rapporter

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af denne rammeafgørelse senest den 31. december 2002.